

Repertoriumnummer 2014 / 1781
Datum van uitspraak 26 juni 2014
Rolnummer 2013/AB/833

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000019365-0001-0009-02-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid

tegensprekelijk arrest

definitief

kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

C , appellante,
vertegenwoordigd door mr. DEFAU Jean, advocaat te 3300 TIENEN, Houtemstraat 401

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, met zetel te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan, 7,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. JACOBS C. loco mr. DE KETELAERE Jacques,
advocaat te 3000 LEUVEN, Bondgenotenlaan 155 A

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 19 juli 2013 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2e kamer (A.R. 12/1943/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 20 augustus 2013,
- de neergelegde conclusies,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 19 mei 2014 door advocaat-generaal J.-J. André,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 8 mei 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw C ontving werkloosheidsuitkeringen vanaf 1 maart 2011. Zij besloot om een zelfstandige activiteit op te zetten in de sector van de horeca (een eetcafé). Zij deelde dit mee aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en verkreeg de toelating om, met het behoud van het recht op uitkeringen, voorbereidende activiteiten te verrichten voor een zelfstandige activiteit. De toelating betrof de periode van 3 augustus 2011 tot en met 15 januari 2012. Op 15 januari 2012 werd zij ingeschreven als zelfstandige in hoofdberoep.

2.

Bij beslissing van 4 oktober 2012 heeft de gewestelijk directeur van het werkloosheidsbureau te Leuven mevrouw C uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen vanaf 15 januari 2012, met terugvordering van de ontvangen uitkeringen voor de periode van 15 januari 2012 tot en met 30 september 2012. Verder werd zij als sanctie uitgesloten uit het recht op uitkeringen vanaf 8 oktober 2012 voor een periode van vier weken, omdat zij nagelaten had op haar controlekaart voor de werkloosheid de dagen van haar tewerkstelling aan te duiden.

3.

Bij verzoekschrift van 16 november 2012 heeft mevrouw C deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Leuven.

Bij vonnis van 19 juli 2013, ter kennis gebracht op 25 juli 2013, heeft de arbeidsrechtbank te Leuven de vordering van mevrouw C slechts zeer gedeeltelijk gegrond verklaard. De bestreden administratieve beslissing werd bevestigd in zoverre zij mevrouw C uitsloot uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor de periode van 15 januari 2012 tot en met 30 september 2012 en de terugvordering oplegde van de genoten werkloosheidsuitkeringen. De opgelegde sanctie van uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor de periode van vier weken, werd echter herleid tot een verwittiging.

4.

Bij verzoekschrift van 20 augustus 2013 heeft mevrouw C hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

Bij besluiten heeft de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening incidenteel beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank in zoverre het de opgelegde sanctie van uitsluiting uit het recht op werkloosheidsuitkeringen voor een periode van vier weken herleidde tot een verwittiging.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk. Het incidenteel beroep is eveneens ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

Mevrouw C voert aan dat zij, ondanks haar inschrijving in het sociaal statuut van de zelfstandigen, na 15 januari 2012 geen effectieve activiteit heeft uitgeoefend. Aan het huis, waarin het eetcafé zou uitgebaat worden, dienden immers belangrijke verbouwingswerken te gebeuren, die in feite aangesleept hebben tot begin 2013. Tot zolang was de uitoefening van de voorziene activiteit onmogelijk. Mevrouw C zou wel een ondernemingsnummer en een B.T.W.-nummer aangevraagd hebben, ten einde de belangrijke kostprijs van de verbouwingswerken fiscaal in rekening te kunnen brengen.

Zij meent dat zij, bij gebreke van een effectieve activiteit, niet kan uitgesloten worden uit het recht op werkloosheidsuitkeringen.

2.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening wijst erop dat de toelating om voorbereidende werkzaamheden uit te oefenen voor het opstarten van een zelfstandige activiteit, met het behoud van werkloosheidsuitkeringen, slechts eenmaal kan toegekend worden en voor een maximale duur van zes maanden. Volgens de Rijksdienst is mevrouw C na 15 januari 2012 voortgegaan met voorbereidende werkzaamheden voor de uitoefening van haar zelfstandige activiteit, zonder dat zij nog kon genieten van het behoud van het recht op werkloosheidsuitkeringen. Volgens de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening waren er effectief activiteiten, zoals het voeren van publiciteit, aankopen van goederen, renovatiewerken, administratie en dergelijke.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening wijst erop dat in theorie nevenactiviteiten kunnen gecombineerd worden met werkloosheidsuitkeringen in toepassing van artikel 48 van het werkloosheidsbesluit, maar dan op voorwaarde dat de werkloze een aangifte doet van die activiteit, en dat bovendien in het voorliggende geval geen toelating had kunnen verleend worden omdat deze niet kan verleend worden voor de exploitatie van restaurants en drankgelegenheden.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening meent dat de opgelegde sanctie van vier weken terecht was en vordert op die basis de hervorming van het bestreden vonnis.

3.

Overeenkomstig artikel 44 van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 op de werkloosheidsuitkeringen dient de werkloze om uitkeringen te kunnen genieten zonder arbeid en zonder loon te zijn.

Overeenkomstig artikel 45, eerste lid,^{1°} van hetzelfde besluit wordt als arbeid beschouwd de activiteit verricht voor zichzelf die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.

Overeenkomstig artikel 45, vijfde lid, mag in afwijking van het eerste lid de werkloze die zich voorbereidt op de vestiging als zelfstandige of op de oprichting van een onderneming en die daarvoor een voorafgaandelijke verklaring afgelegd heeft bij het bevoegde werkloosheidsbureau, met behoud van uitkeringen de volgende activiteiten verrichten: (1) studies betreffende de haalbaarheid van het voorgestelde project; (2) het inrichten van lokalen en het aanleggen van het materiaal; (3) het leggen van contacten nodig voor de inwerkingstelling van het project. Deze afwijking geldt slechts gedurende ten hoogste zes maanden en kan slechts eenmaal verleend worden.

Overeenkomstig artikel 48, § 1 van het besluit kan de werkloze, die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45, verder uitkeringen genieten op voorwaarde dat (1) hij daarvan aangifte doet bij zijn aanvraag; (2) hij deze activiteit reeds uitoefende terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de aanvraag; (3) de activiteit voornamelijk verricht wordt tussen 18 u en 7 u; (4b) het geen activiteit betreft in een beroep dat valt onder het hotelbedrijf of het geen activiteit betreft als leurders, reizigers, verzekeringsagent of makelaar, tenzij de activiteit van gering belang is.

4.

Het is niet betwist dat mevrouw C. enkel voor de periode van 3 augustus 2011 tot en met 15 januari 2012 beschikte over de vereiste toestemming om voorbereidende activiteiten te verrichten voor een zelfstandige activiteit met behoud van uitkeringen.

De vraag die zich derhalve stelt is te weten of mevrouw C , na 15 januari 2012, nog verder voorbereidende activiteiten heeft uitgeoefend of effectief is overgegaan tot uitbating van de door haar geplande zelfstandige activiteit.

Zoals mevrouw C terecht opmerkt is zij op 6 augustus 2011 en 24 september 2011 gecontroleerd geweest door inspecteurs van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. Uit de verslagen van deze controles blijkt dat er geen sprake was van de effectieve uitoefening van een zelfstandige activiteit en dienden er nog verbouwingswerken te gebeuren. Deze verbouwingswerken gebeurden, volgens de verklaringen van mevrouw C door aannemers. Volgens de informatie verzameld in het kader van het administratief onderzoek was er bij de B.T.W.-administratie ook geen aangifte van een daadwerkelijke omzet. Uit de verslagen blijkt verder, zoals mevrouw C aanvoert, dat de sociale inspecteurs geen enkel voorbehoud gemaakt hebben ten aanzien van haar situatie en oordeelden dat er geen sprake was van een onrechtmatige cumul van werkloosheidsuitkeringen met een activiteit.

5.

Mevrouw C heeft op verzoek van het hof de volledige facturatie voorgelegd van de uitgevoerde verbouwingswerken aan de woning. Daaruit blijkt dat de verbouwingswerken van start gingen op 6 oktober 2011 en hebben voortgeduurd tot de maand februari 2013. Deze verbouwingswerken volgden volgens de facturen elkaar regelmatig op, zonder noemenswaardige onderbrekingen. Op basis van de facturatie kan vastgesteld worden - wat ook vastgesteld werd door de inspecteurs - dat gedurende de volledige betwiste periode geen effectieve exploitatie van een eetcafé mogelijk was.

Mevrouw C heeft ook op verzoek van het hof de volledige B.T.W.-aangiftes voorgelegd. Daaruit blijkt dat er in de betwiste periodes, en tot februari 2013, geen B.T.W.-plichtige verkopen of prestaties werden uitgevoerd, noch dat er producten of diensten werden aangekocht, noodzakelijk voor de exploitatie van een eetcafé. De af te dragen btw, die vermeld werd op de B.T.W.-aangiftes, heeft betrekking op facturaties waarbij de B.T.W. rechtstreeks door de bouwheer diende voldaan te worden.

Uit geen enkel element, en in het bijzonder niet uit de uitgevoerde controles, blijkt dat mevrouw C persoonlijk zou deelgenomen hebben aan de verbouwingswerken van de woning. De uitgevoerde verbouwingswerken, met installatie van nieuwe ramen en deuren, nieuwe centrale verwarming en sanitair en riolering zijn overigens werkzaamheden die een degelijke vakkennis vereisen.

6.

Het is juist dat mevrouw C vanaf januari 2012 haar activiteit geregistreerd heeft bij de Kruispuntbank voor ondernemingen, dat zij een B.T.W.-nummer opende en dat zij derhalve, noodzakelijk, onderworpen werd aan het sociaal statuut van de zelfstandigen. Mevrouw C zet uiteen dat zulks gebeurde om de belangrijke investeringswerken aan de woning later fiscaal te kunnen afschrijven. Een dergelijke demarche, die blijkbaar niet

betwist wordt door de fiscale administratie, verwijst niet noodzakelijk naar de uitoefening van een effectieve activiteit. De omstandigheid dat mevrouw C later door haar demarche deze investeringen fiscaal kon afschrijven, betekent niet dat zij een inkomen genoten heeft uit arbeid, dat niet kon gecumuleerd worden met het recht op werkloosheidsuitkeringen.

7.

Er dient dan ook besloten te worden dat mevrouw C voldoende aantoont dat zij in de betwiste periode geen activiteiten verricht heeft, die onverenigbaar waren met het recht op werkloosheidsuitkeringen. Het bestreden vonnis dient dan ook hervormd te worden en de bestreden administratieve beslissing dient volledig vernietigd te worden.

Het incidenteel beroep van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening is daarom zonder voorwerp of ongegrond.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidende schriftelijk advies van de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal, waarop geen repliek,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond. Hervormt het bestreden vonnis, behoudens wat de proceskosten betreft, en opnieuw wijzend,

Verklaart de oorspronkelijke vordering van mevrouw C gegrond en vernietigt integraal de bestreden administratieve beslissing van 4 oktober 2012.

Verklaart het incidenteel hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2, van het Gerechtelijk Wetboek, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van mevrouw C op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

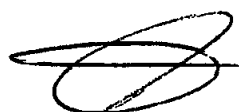
Fernand KENIS,
Christian LAURIERS,
Hendrik VERMEERSCH,
bediende,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

griffier.

Fernand KENIS;

Sven VAN DER HOEVEN;

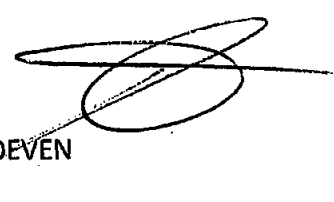

Christian LAURIERS

Hendrik VERMEERSCH

De heer Hendrik VERMEERSCH, raadsheer in sociale zaken, als werknemer – bediende, die aan het beraad heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig art. 785 Ger. W. wordt het arrest ondertekend door Fernand KENIS, raadsheer, voorzitter van deze kamer, en Christian LAURIERS, raadsheer in sociale zaken, als werkgever.

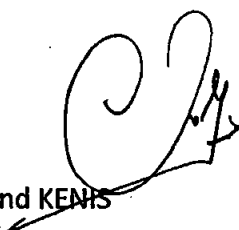

Sven VAN DER HOEVEN
griffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 26 juni 2014 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

